GALATASARAY DÜŞMANLIĞI

GALATASARAY Lisesi ve bu liseden yetişmişler için ötedenberi ileri sürülen bir iddia vardır. Buna göre Galatasaray «imtiyazlı ailelerin imtiyazlı çocuklarının girebildikleri imtiyazlı bir ocak»tır. Ve bu ocak Türkiye'ye «imtiyazlı bir sınıf» yetiştirmiştir.

Gerçekle hiçbir ilgisi bulunmayan bu iddiaların ya bilgisizlikten, ya da çekememezlikten doğduğu anlaşılmaktadır. Ve ne kadar üzücüdür ki, Galatasaray Lisesinin 100'üncü yıldönümü, bu müessesenin Türkiye'ye her alanda yaptığı hizmetlerin takdirine değil, böyle bir yalana başvuranların Galatasaray'ı kötüleme çabalarına vesile olmaktadır.

Bilenler bilir, bilmeyenler de isterlerse öğrenebilir: Galatasaray Lisesi yalnız imtiyazlı ve varlıklı ailelerin çocuklarının girebildikleri bir okul değildir ve olmamıştır. Orada hali vakti yerinde öğrencilerin yanında çoğunluğunun babası memur, subay, bahçıvan, kapıcı, şoför olan çocuklar okumuştur, okumaktadır. Bunlar hiçbir zaman birbirlerine farklı gözlerle bakmazlar, aralarında imtiyazlaşmaya yol açmazlar. Önemli bir kısmı Anadolu'dan gelir. Yoksul olanlardan devletin açtığı imtihanı kazananlar, hiçbir ücret ödemeden okur.

Yalanın birinci bölümünü böylece tesbit ettikten sonra gelelim Galatasaray'dan yetişenlerin «imtiyazlı» durumuna... Bu iddia bir bakıma doğrudur. Galatasaray'dan mezun olanların büyük kısmı hayatta başarı gösterebilmiş, önemli mevkilere gelebilmişlerdir. Bu durumu «Galatasaray'lıların imtiyazı» olarak tanıtmak, üstelik bu imtiyazı «Bir takım kapıları tutmak için ille de Galatasaray'lı olmak gerekirmiş gibi hava yaratılmıştır» ifadeleri ile haksızlığa, iltimasa bağlamak çabaları, olsa olsa çekememezlik duyguları ile izah edilebilir. Bu duygulardan kurtulabilenler meselenin imtiyaz veya iltimasla değil, Galatasaray'da uygulanmış eğitim sisteminin ve o müessesede yaratılmış özelliklerin başarısı ile ilgili bulunduğunu görebilirler.

Aslında bu husus görmemezlikten gelinemiyor. Ama ters ve zararlı yargıların delili olarak kullanılmak isteniyor. Deniyor ki: «Batı kültürünü öteki devlet okullarından daha iyi bir şekilde verebilmek ve üstün kalitede öğrenci yetiştirmek neden sadece Galatasaray'ın inhisarında tutulsun? Neden Galatasaray'a bu imtiyaz?» Bu soru bir bakıma çok haklıdır. Gerçekten de Galatasaray'da uygulanan sistemin başarısı, yüzyıllık örnekleriyle ispatlanmıştır. Ve gönül aynı sistemin öteki devlet okulları tarafından da benimsenmesini ister. Nitekim bu alanda bir takım adımlar atılmış ve meselâ İstanbul Lisesi bu sayede ülkemizin en güzide liselerinin başına geçmiştir. Bu teşebbüslerin Hakkâri'deki okullara kadar genişletilmesini kim istemez?

Ama aslında istenenin bu olduğu şüphelidir. Çekememezlik duygusundan kurtulamayanların arzuları öteki okulların da Galatasaray seviyesine yükseltilmesinden çok, Galatasaray'ın seviyesinin düşürülmesidir. Nitekim bu niyeti taşıyanların son 15 yıldır Milli Eğitimde kilit noktalarına geçmeleriyle böyle bir arzu gerçekleştirilmiş, Galatasaray'ın seviyesi düşürülmüştür. O kadar düşürülmüştür ki, son yıllarda liseye giriş için açılan test imtihanlarında Galatasaray, en az müracaat edilen okullar arasındadır.

Devamı Sa. 7. Sü. 1 de

DURUM

◆ Bastarafı Birincide

Galatasaray'lılar bugün okullarına ihmalin ve düşmanlığın durdurulmasını, gereken ilginin gösterilmesini istiyorlarsa bunu, başarısını hizmetleriyle ispat etmiş bir müessesenin imtiyazını devam ettirmesi için değil, yıkılmasını önlemek için yapıyorlar. Ve biz Galatasaray'ın yıkılması, gerilemesi ile Türk eğitim sistemindeki aksaklıkların, eşitsizliklerin düzeleceğine inanamıyor, bu tür formülleri teklif edenlerin ya çekememezlik, ya da bilgisizlikle davrandıklarını düşünüyoruz.

ABDİ İPEKÇİ